

Все своє довге і праведне життя зігритий вірою в прийдешнього Спасителя очікував святий праведний Симон, названий Богоприїмцем, здійснення того, про що було провіщено йому Святим Духом. «Йому було передбачено Духом Святим, що він не побачить смерті, доки не побачить Христа Господнього» (Лк. 2,26). Нині по натхненню прийшов він до храму і, коли батьки принесли Дитя Ісуса, щоб зробити над Ним законний обряд, взяв Його на руки, благословив і сказав: «Нині відпускаєш раба Твого, Владико, по слову Твоєму, з миром» (Лк. 2 , 29).

Такою надією, якою жив Симеон Богоприїмець, жило багато старозавітніх праведників. Вони жили вірою в майбутнє, а ми живемо в часи благодаті Христової, Його постійною у нас і з нами присутністю, Його любові. Правда Його - правда вічна, і слово Його - істина. А ось Його обіцянка: «Я з вами по всі дні до кінця віку!» (28 Мт., 20). Слово Христове правдиве, і присутність Його серед нас незмінна. Віра, якою жив праведний Симеон, привела його до виконання обіцяної радості і благодаті; віра приводить кожну людину не тільки до зустрічі, але й до радісного спілкування з Богом. Кожена істинно віруюча людина здійснює молитву, бо молитва - це плід віри, це потреба душі говорити з Джерелом свого життя, ділити з Ним все, завжди славословити Його. Господь чує і приймає кожне звернення. Він поспішає на допомогу до кожного, хто призиває Його святе Ім'я. «Господь близький до всіх хто призиває Його» (Пс. 144,18).

Скільки радісних обітувань в Святому Письмі, що затверджують нас у тому, що Господь близький до нас, що Він постійно прислухається до наших благань і наших прохань: «Все, чого ви в молитві попросите, вірьте, що одержите, - і буде вам» (Мк . 11,24), «Просіть, і дасться вам» (Мф. 7,7). Кожне зітхання доходить до Бога і подає те, що нам необхідно: милість Божу і благословення. Не перелічити благодатних засобів і можливостей, якими Бог живить наші душі. Всіх їх не назвати, їх треба відчувати, їх треба пережити, ними треба жити. Все це дає нам віра. «Майте віру Божу ...», - заповідає Господь (Мк. 11,23). «Праведний своєю вірою живий буде» (Авв. 2,4). Про віру потрібно просити Бога, як просили апостоли: «Господи, помнож в нас віру» (17 Лк., 5).

Ми багаті любов'ю Божою. Можна нескінченно називати, згадувати і переживати ті благодатні зустрічі, які Господь по любові і щедрості Своєї дає кожному християнину і всім віруючим людям, членам Святої Церкви. Тільки віра - дар Божий - зігріває людину, управляє його розумом і почуттями і, як дороговказ, веде його по праведному шляху, що приводить до вічної радості, до Самого Бога. Віра рухає горами (Мк. 11,23). Таку віру мав праведний Симеон Богоприїмець. У його вірі для нас урок і повчання. «Віра без справ мертва» (Іак. 2,20). Богопрімець Симеон, живучи вірою, прожив життя чисте, святе, благодатне. І це привело його до зустрічі з Богом.

Нехай це для нас буде добрим прикладом і корисним уроком. Симеон жив вірою в надії на пришестя Христа, бо Він з нами постійно. Багато святих Божих людей ще за свого земного життя удостоїлися тілесними очима бачити Господа, Пречисту Його Матір: преподобний Серафим - під час здійснення Божественної літургії, преподобний Сергій - під час келійної молитви, святі Андрій і Єпіфаній сподобилися бачити в церкві Влахернській Божу Матір з розпростертим омофором . Ці бачення - результат чистоти душевної і тілесної, результат віри і праведності, досконалості і святості, які призводять у підсумку до одного - до вічного і безмежного щастя, до Бога. Нехай же наша немічна віра завжди зігріває нас і, приводячи до Бога, зробить нас Божими.

Володимир

Митрополит Київський і всієї України,

Предстоятель Української Православної Церкви